

Jeg synes, det er et problem, at vi her i Danmark har en hovedstad, der har nogle problemer, som man ikke effektivt søger at løse over en længere årrække. Dét er mit syn på den sag.

Nu kan jeg se, at lampen begynder at lyse, så skal jeg til at passe på tiden, men jeg vil gerne sige, at i Fremskridtspartiet påtager vi os et fælles ansvar, også for, at vi har et samfund, vi er fælles om, og at vi på en lang række områder må stå skulder ved skulder for at løse problemerne.

Når det er sagt, så er der en lille tilføjelse: Der er nogle grænser af økonomisk art for, hvor langt vi kan gå for at løse opgaverne på offentligt plan. Det vil med andre ord sige, at det alt sammen bunder ud i det, jeg har nævnt tidligere i mit indlæg, nemlig at der er noget med en skatteprocent, der skal holdes; men da regeringen har givet løfte om, at der vil være en i hvert fald uændret skat, så er jeg tryk ved det, indtil der måske sker noget andet.

Vi vil, også den dag der eventuelt kommer noget her i Folketingssalen vedrørende den kommunale økonomi, være positive over for det, hvis det er noget, der er afbalanceret.

Jeg synes selv, at det, jeg her har sagt i mit indlæg, har været – så kan andre jo selv bedømme det – ret positivt. Vi har i vores folketingsgruppe besluttet, at vi vil fremsætte en meget afdæmpet dagsorden, som vi håber og tror kan få hele Folketingets opbakning – og den lyder:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til ved de kommende forhandlinger om den kommunale økonomi at indskærpe, at kommuner og amter skal overholde indgåede aftaler om ikke at øge skatterne. Endvidere opfordres regeringen til ikke yderligere at vælte opgaver over på kommuner og amter, som staten ikke selv betaler for.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 61).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingerne.

Vibeke Peschardt (RV):

Man skulle efter at have hørt debatten her i dag tro, at aftalen mellem regeringen og kommunerne var et egentligt folketingsanliggende. Det er det altså ikke. Det er regeringens anliggende, men det bevirker jo alligevel, at man år efter år næsten som en rituel øvelse, dagen før indenrigsministeren og finansministeren tager fat på forhandlingerne med kommunerne, skal have en forespørgselsdebat om det her i Folketinget. Det havde man, som hr. Poul Nødgaard også sagde det, for næsten nøjagtig et år siden, nemlig den 5. april, og nu står vi så samme sted et år senere.

Det er fint nok, at der kommer nogle udmeldinger om, hvad den generelle politik vil være og den slags, og der kommer også nogle udmeldinger til befolkningen om, hvad det egentlig er, man forestiller sig.

Jeg vil godt sige, at jeg en gang imellem gør mig den overvejelse, om det kommunale selvstyre i virkeligheden har så gode vilkår, som man hele tiden hører Folketinget tale om. Det skal jeg komme tilbage til.

SF har gennem et stykke tid i medierne kørt meget på den børnepasningsgaranti, som på et tidspunkt er blevet lovet fra regeringens side. Jeg vil godt sige, at vi i Det Radikale Venstre mener, at regeringen inden for de rammer, der er økonomisk mulighed for, har bidraget meget kraftigt til denne.

Sidste år fik kommunerne 800 mio. kr. til at opfylde målsætningen, året i forvejen blev der indført forældreorlovsordninger til et milliardbeløb, som hvert eneste år tonser på statsbudgettet. Der er blevet lavet en 4-årig aftale med amterne om sygehusøkonomien, og der er også skubbet et milliardbeløb i dét.

For at følge op på diskussionen fra i formiddags med fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg sige, at finanslovforliget jo indeholdt nogle, hvad skal vi sige, tiltag til, at ventelisterne til diskusprolaps- og knæoperationer skulle nedbringes. Jeg vil godt sige, at vi selvfølgelig står helt bag den beslutning, men vi har tit spurgt os selv om, hvor klog den var. Vi har jo også her til formiddag hørt SF gå i rette med beslutningen. Jeg vil i hvert fald glæde mig til at se den evaluering, der forhåbentlig kommer, fra sundhedsministeren af, hvordan det her har virket ude i amterne. Jeg skal derfor ikke videre kommentere visdommen i den.

Det, hr. Villy Søvnald sagde, er rigtigt: Kommunerne skal ikke forgyldes. Samtidig stillede